

Nedeľa 8. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 8. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). Navrhované témy sú: dôležitosť formácie pre apoštolát; pozrieť sa najprv na vlastné nedostatky; očistiť svoje srdce, aby prinášalo dobré ovocie.

02.03.2025

„MÔŽE VIESŤ slepý slepého?“, kladie si rétorickú otázku Ježiš počas kázania. „Nepadnú obaja do jamy?“

(Lk 6, 39). Ak si uvedomíme, že Pán tiež povedal, že oko je lampou duše (porov. Mt 6, 22), toto učenie nadobúda dôležitý význam pre našu apoštolskú úlohu.

Nestačí, aby slepec dostal usmernenie od iného slepca, aj keď má veľkorysý úmysel; zalepené oči potrebujú pri sebe múdre oči, ktoré jasne vidia cestu. A poznanie potrebné na vedenie druhých nevzniká spontánne: Duch Svätý, ktorý nám pomáha, sa spolieha aj na našu vlastnú prípravu na vykonávanie poslania. Pohľad viery, ktorý nám umožňuje „viesť“ druhých s múdrosťou, sa získava prostredníctvom náležitej prípravy. Takto to vyjadril prorok Izaiáš: *discite benefacere* (Iz 1,17), učte sa konať dobro; „je zbytočné, aby bolo učenie obdivuhodné a spasiteľné, ak niet pripravených ľudí, ktorí by ho uvádzali do praxe“[1].

Osobná formácia sa neimprovizuje, vyžaduje si čas a odhodlanie.

Musíme si stále udržiavať živú túžbu lepšie poznať svoju vieru. Tento otvorený a mladistvý postoj sa dá udržať v priebehu času len s pokorou srdca. Nikdy nie sme úplnými „majstrami“, pretože vždy zostávame „učeníkmi“. Dobrý učiteľ je ten, kto sa nikdy neprestáva učiť; najlepší sprievodca je ten, kto sa nechá viesť. Mnohí z tých „slepých vodcov“ (Mt 23, 16) sú preto tí, ktorí si neuvedomujú svoje vlastné hranice a myslia si, že ich nikto nemôže naučiť niečo nové. Svätý Josemaría to na konci svojho života vysvetlil slovami: „Nikdy nehovoríme dosť. Naša formácia sa nikdy nekončí: všetko, čo ste doteraz dostali, je základom pre to, čo príde neskôr“[\[2\]](#).

Predovšetkým nikdy nemôžeme považovať postupné pôsobenie Ducha Svätého v našej duši, ktorý sa ju snaží stotožniť so spôsobom bytia Ježiša Krista, za ukončené.

V DRUHOM PODOBENSTVE Pán opäť používa metaforu oka. Tentoraz je oko podráždené cudzím telesom, ktoré znepríjemňuje videnie. „Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš?“ (Lk 6, 41). Ježiš zdôrazňuje potrebu osobného očistenia, aby sme jasne videli predovšetkým vlastné srdce a potom boli schopní vidieť druhých. Nie je ťažké upadnúť do nebezpečenstva ospravedlňovania vlastnej nedokonalosti – brvna – a zároveň odsudzovať cudziu, možno bezvýznamnú chybu – smietku –.

„Zdá sa, že poznanie seba samého je naozaj najťažšie zo všetkých,“ hovorí svätý Bazil. „Ani oko, ktoré vidí vonkajšie veci, nevidí seba samého; a náš vlastný rozum, ktorý rýchlo odsudzuje hriech iného, je pomalý vo vnímaní vlastných nedostatkov“[3].

Kristus naznačuje správny poriadok, ako získať pravdivé videnie vecí:

„Vyhod' najprv brvno zo svojho oka!
Potom budeš vidieť a budeš môcť
vybrať smietku, čo je v oku tvojho
brata“ (Lk 6, 43).

Ako sa môžeme vyhnúť
posudzovaniu chýb druhých? Svätý
Augustín ponúka jednoduché
riešenie a začína otázkou: „Nikdy
sme neupadli do tejto chyby? Boli
sme z nej niekedy vyliečení? Aj keby
sme sa jej nikdy nedopustili,
pamätajme, že sme ľudia a že sme do
nej mohli upadnúť“[4]. Pán navrhuje,
aby sme sa predtým, než začneme
súdiť druhých, pozreli do svojho
vnútra, uvedomili si svoje slabosti a
delikátnu úlohu súdenia prenechali
Bohu. „Prvým krokom je teda
požiadať Pána o milosť obrátenia (...).
Koľko vecí môžeme o sebe povedať?
Ušetrime si komentovanie druhých a
komentujme seba samých. To je prvý
krok na ceste k veľkodušnosti“[5].

TRETIE KRÁTKE PODOBENSTVO, ktoré sa nachádza v evanjeliu, znie takto: „Nie je dobrý strom, ktorý rodí zlé ovocie, ako nie je zlý strom, ktorý rodí dobré ovocie. Každý strom možno poznať po ovocí. Z trnia predsa nezbierajú figy, ani z ostružín neoberajú hrozno“ (Lk 6, 43-44). V kontexte svojho učenia o čistote úmyslov Pán zdôrazňuje, že všetky naše skutky majú svoj koreň v srdci. Tak ako ovocie odhaľuje strom, z ktorého pochádza, tak aj skutky odhaľujú hĺbku duše. „Dobrý človek vynáša z dobrého pokladu svojho srdca dobro a zlý človek zo zlého vynáša zlo“ (Lk 6, 45). Okrem vonkajších prejavov sú skutočne rozhodujúce vnútorné dispozície. Hodnota našich činov sa určuje v srdci, ktoré, ako to nazýva Katechizmus Cirkvi, „je miestom rozhodovania“ a „miestom pravdy“[6].

„Keď človek hovorí, zjavujú sa jeho chyby, (...) slovo odhaľuje srdce“ (Kaz 27, 4-6), hovorí Sväté písmo. A Ježiš dodáva: „Z plnosti srdca hovoria jeho ústa“ (Lk 6, 45). To je niečo, čo zodpovedá našej skúsenosti. Stačí venovať pozornosť našim rozhovorom, aby sme si uvedomili, čo nosíme v srdci, čo nás trápi alebo naplňa radosťou. Zamyslením sa nad svojimi rozhovormi teda môžeme objaviť sebeckosť, nevraživosť alebo závisť, ktoré nerozjasňujú naše srdce. Panna Mária v sebe uchovávala slová a gestá svojho syna, preto z Jej úst vychádzali len rozhovory útechy pre ľudí okolo nej. Ona nám môže pomôcť, aby sme sa podľa Ježišovho učenia lepšie formovali, neodsudzovali druhých a radovali sa z darov, ktoré im Boh dal.

[1] Svätý Josemaría, *Listy 11*, bod 19.

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 18-VI-1972.

[3] Svätý Bazil, v *Catena aurea*, komentár k Lk 6, 39-42.

[4] Svätý Augustín, *Vysvetlenie reči na vrchu*, 19.

[5] František, *Homília*, 13-IX-2013.

[6] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 2563.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-8-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-8-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/)
(16.08.2025)